

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat, fără participarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționara Rotaru Tamara, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 17 mai 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2019,

a c o n s t a t a t :

1. Prin încheierea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 17 mai 2019, a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea înaintată de Rotaru Tamara împotriva ordonanței din 20 martie 2019 și 11 aprilie 2019 emise de Procuratura r-lui Cahul în procesul penal nr. XXXXX.

2. Nefiind de acord cu încheierea, avocatul Reșulschi Galina în numele petiționarei Rotaru Tamara, a atacat-o cu recurs, invocând dezacordul cu încheierea emisă și remiterea cauzei în procuratură.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, instanța incorect a stabilit și a apreciat situația ce a avut loc între Rotaru Tamara și XXXXX, drept o discuție contradictorie, că acțiunile ultimului nu sunt indici calificativi ai infracțiunii de tortură, fiindcă nu a înjurat-o, nu a amenințat-o pe Rotaru Tamara, nu a manifestat tratament inuman sau degradant. Prin urmare instanța, a apreciat comportamentul comisarului drept unul corect și adecvat, manifestat prin lovirea cu ușa peste antebrațul stâng, prin alungarea lui Rotaru Tamara din incinta poliției, amenințările verbale, ca în privința ultimei va fi întocmit proces-verbal de nesubordonare, în urma cărui fapt ultimei i s-a generat sentimentul de frică, umilință, înjosire, inferioritate, capabile să umilească și înjosească orice persoană în urma unui asemenea comportament.

2.1. La fel a declarat recurs și petiționara Rotaru Tamara, invocând dezacordul cu încheierea emisă de instanța de fond, solicitând casarea încheierii cu trimiterea cauzei în procuratură.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2019, au fost respinse recursurile declarate de către Rotaru Tamara și de către avocatul Reșulschi Galina în numele petiționarei.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, judecătorul de instrucție obiectiv și justificat a conchis, că de către organul de urmărire penală au fost efectuate acțiunile procesuale necesare, administrate probele și constatate circumstanțele cauzei, respectând prevederile Codului de procedură penală, în scopul stabilirii existenței sau inexistenței faptei prejudiciabile prevăzute de art. 166¹ Cod penal. Încheierea instanței de fond este una întemeiată și legală, dat fiind faptul că au fost elucidate pe deplin circumstanțele de fapt și de drept relevante pentru a decide neînceperea urmăririi penale.

Totodată instanța de recurs a relatat faptul că, procurorul la adoptarea ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 20 martie 2019 a petrecut totalitatea măsurilor de investigație necesare, a analizat cauza sub toate aspectele și a acumulat probe pertinente, astfel întemeiat a concluzionat oportunitatea refuzului în pornirea urmăririi penale pe denunțul făcut de petiționara Rotaru Tamara.

Astfel a relatat instanța de apel și faptul că, nu și-a găsit confirmare și afirmația petentei și a avocatului său privind aplicarea violenței psihice de către XXXXX manifestată prin înjurări și amenințări, or, din imaginile video prezentate se constată că pe parcursul discuției, XXXXX nu a înjurat-o și nu a admis acțiuni care ar înjosi-o pe Rotaru Tamara, iar faptul că a fost preîntâmpinată despre posibilitatea pornirii procesului contravențional în privința sa pentru nesubordonare cerințelor angajatului MAI, nu constituie un act de umilință și nici o amenințare, procesul contravențional putând fi întocmit în privința oricărei persoane ca nu se supune cerințelor angajatului MAI.

Referitor la argumentul avocatului Reșulschi Galina, în care se invocă neefectuarea de către organul de urmărire penală a cercetării la fața locului, instanța de recurs l-a considerat neîntemeiat și a remarcat că cercetarea la fața locului este o activitate inițială de urmărire penală care constă în cunoașterea nemijlocită a locului unde s-a săvârșit infracțiunea, în scopul studierii acestuia, pentru descoperirea, conservarea, interpretarea, fixarea și ridicarea urmelor, precum și pentru stabilirea împrejurărilor în care s-a comis infracțiunea.

Nu a fost reținut nici argumentul recurenteii cu referire la refuzul organului de urmărire penală de a efectua expertiza psihologică în vederea stabilirii traumei psihologice ce i-a fost cauzată lui Rotaru Tamara prin comportamentul brutal al lui XXXXX. Or, în art. 142 alin. (1), art. 143 alin. (1) pct. 3¹ Cod de procedură penală, legiuitorul expres a prevăzut, temeiuri pentru dispunerea și efectuarea expertizei, și anume că expertiza poate fi dispusă doar în cadrul unei cauze penale, adică când a fost stabilită existența faptei prejudiciabile, expertiza fiind necesară pentru a elucida circumstanțele și precum și consecințele faptei prejudiciabile cercetate. Pe când în baza denunțului făcut de Rotaru Tamara, nu a fost pornită o cauză penală, organul de urmărire penală refuzând în începerea urmăririi penale din motiv că nu s-a stabilit existența faptului infracțiunii în acțiunile șefului IP Cahul, XXXXX.

4. Decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2019, este atacată cu recurs în anulare de către petiționara Rotaru Tamara, care solicită casarea încheierii și deciziei cu obligarea procurorului în Procuratura r-nul Cahul de a efectua toate acțiunile de urmărire penală indicate de către recurent și de a dispune începerea urmăririi penale.

În motivarea recursului petiționara invocă că, instanțele judecătorești nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor din plângerea înaintată.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală *in fond*, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că, decizia instanței de recurs prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

6.În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționara Rotaru Tamara, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 17 septembrie 2019, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 martie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor